

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

**Lectionarius de tempore, sectio partis hiemalis - Cod.
Aug. perg. 14**

[S.l.], [9. Jh.]

Evangelienlesung nach Lucas

[urn:nbn:de:bsz:31-20216](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-20216)

Animi uitia corporis merore monstren-
tur; si uideatur est enim corpus; quoniam
quotiens corpus in cau-
sa est. Animus mestitia condoleat.
certe quale est corporis uitia sine animi
compassione esse non posse animi uitia cor-
poris compassione priuatis; pariter constat
ut pariter ueniam consequantur; quoniam
utrosque simul aut beneficio foueri.
aut iniuria uexari necesse est; nec enim
aliud est homo quam corporis animi
que concretio; hec enim duo quantum de-
finitionibus differunt tantum hominem
dum iunguntur efficiunt; ut enim inuita
separari non possunt. Ita nunquam boni
malique merito separantur; ut enim
non potest a corporis bonis animus
separari. Ita ab animi malis corpus
non potest dissociari; si enim in di-
iudicio utraque substantie aut
supplicio aut premio se purgentur.
cum in isto seculo pariter aut mest-
itia aut letitia proficiuntur; unde
tibi christiane excusatio nulla est. qui
post seruitutem liberatus et post
captiuitatem redeptus pro uexatione cura-
tur. pro interitu restituitur; habes in moni-
tis quod excerceas. habes exempla que ti-
meas. ad quem nec scilicet diaboli
norat. nec decepti cuiusquam caesus
deflerat; qui quidem forsitan por-

et euadere nisi prior cum hoste dum
confligit occubere; etiam instruit
dominus tibi gestorum exempla proposuit.
ecce inquit scimus factus es. iam noli pec-
care. Nequid tibi detentur fiet; Noli
inquit peccare post ueniam. noli uul-
nerari post curam. noli sordidari post
gratiam; cogitote inquit. o homo graui-
orem culpam esse post ueniam. Renouatum
uulnus. peius dolere post curam. moles-
tius hominem sordideceri post gratiam;
quere indulgentie ingratus est qui post
ueniam peccat; sanitatis indignus est
qui semel postquam curatus est uulne-
rat. nec mundum meretur. qui seipsum
post gratiam sordidat; porro qui post
absolutionem non peccat. meretur
& premium; qui post curam cautus est
sanitatis possidet donum; qui gratiam in-
letem tenuerit aternitatis accipiet & regnum; gra-
ue enim hominem instructum delinquere.
grauius iam absolutum peccare; seruo peior
est. qui patronum post datam libertatem
offendit; beneficii ingratus est quida-
torem tumoris arrogancia despicit;
quare aut salutem de exemplo adquiret.
aut de consortio similem sententiam & ue-
ne seuerum sentias iudicem. qui benignum
contempserit persuasorem;
Itaque de eodem die unde supra
Lectio sancti euangelii secundum lucam

In illo tempore dixit ih̄s turbis similitudinē
hanc: sicut quis semināt seminare semē
suū. & dum semināt aliud cecidit secus suā
& conculcatum est. & uolucres celi come-
derunt illud. & reliquā. **Item omel. 11. Beati**
episcopi pape de eadem

Lectio

Lectio sc̄i euangeli quāmodo fr̄i sem̄
audistis. & expositione non indiget. sed a mo-
nitione. quā enī p̄ sem̄ & ipsam ueritatē
& posuit. hanc discutere humana fra-
gilitas n̄ p̄sumit. sed e quod sollicitē in hac
ipsa & expositione dominica pensare debeat
mus. quā si nos uobis sem̄ uerbū agrū
mundū. uolucres demonia. spinas diui-
tias significare dixerimus. ad credendū
nobis mens forsitan ueracubitarē. unde
idem dñs p̄ sem̄ & ipsum dignatus est
& ponere quod dicebat. ut sciatis rerū
significationes quaerere. in his & uā que
p̄ sem̄ & ipsū noluit & planare. & po-
nendo ergo quod dixit. figurate se loqui
innotuit. quatenus certos uos redderet.
Cum uob̄ n̄ra fragilitas uerborū illius fi-
guras aperiret. quis enim mihi umquā
crederet. si spinas diuitias interpretari
uoluisset. maxime cum ille pupugant.
iste dicit & tent. & tamen spinas. quae
cogitationum suarum punctionem
te lacerant. & cū usque ad peccatū
pertrahunt. quasi influcto uulnere cruen-

tant. quare bene hoc in loco alio euangelista
testante. nequaquā dñs diuitias. sed fal-
laces diuitias appellat. fallaces enī sunt.
quoniam ubi diuipmanere n̄ possunt. fallaces.
quem t̄is n̄ra inopiam non & pellunt.
solum diuitie uerēs. quoniam diuiter
uirtutibus faciunt. si ergo fr̄i sem̄
esset diuiter cupitis. ueras diuitias ama-
te. sic uel men uerū honoris queritis. ad ce-
leste regnū tendite. si gloria dignita-
tū diligitis. in illa sup̄na angelorū curia
ad scribi festinate. uerba dī. que a se
p̄cipitis. n̄ra r̄dine te. cibus enim
n̄ris est sermodi. & quasi accepturis.
stomacho languente. quando audi-
tus sermo. in uentis memorie n̄re
n̄cur. sed quisquis alim̄ta non retinet.
huius p̄fecto uitae disperitur. & ne
ergo mortis periculū formidate. sic ubi
quidem se & cor tationis accipitis. sed uer-
ba uite. id est alim̄ta iustitiae in memoria
non tenetis. & ce transit omne quod agi-
tis. & cedet tremū iudiciū. sine ulla momē-
ti in̄positione. cotidie uolentes nolentesq.
properamus. cur ergo. amatur qd̄
relinquitur. cur illud negligitur. quo
p̄uenit. memento te quod dicitur.
si quis habet aures audiendi audiat.
omnes enim qui uulic adierant. aures
corporis habebant. sed qui cunctis
aures habentib. si quis habet aures audiendi

reicitur.